

Den følgende Taler var *Ole Bjørn Kraft* (K. F.), der pegede paa Situationens Alvor og hævdede, at det var noget ganske andet end Valgkamp og Mistillidsdagsordener, der svarede til Tidens Krav og Folkets Tarv. Hvad der tiltrængtes, var „Samarbejde om Planlæggelse og Gennemførelse af Genopbygningen, Bekæmpelse af Inflation, Sanering af Pengevæsenet, Styrkelse af vore Produktions- og Eksportmuligheder. En Mindretalsregering er en utilfredsstillende Løsning af Regeringsproblemet; kun en fast Regeringsdannelse kan slaa til i en Krisetid. Restriktionssystemets Udvikling maa bremses. En Afvikling af Statskontrollen er kun mulig ved Balance mellem Pengemængde og Varemængde. Det sydslesvigske Spørgsmaal maa udskilles af den politiske Strid som det store nationale Spørgsmaal, det er, der staar over Partiskellene. Naar Folket skal spørges, maa det ske ved Folkeafstemning og ikke ved Valg.“ Fra konservativ Side maatte man tilraade at stemme imod begge de to Forslag til Beslutning, som var til Behandling.

I Modsætning hertil anbefalede *Aksel Larsen* (D. K.) begge Forslagene til Vedtagelse. „Vi ønsker et Valg. Vi er klar over, at kommer Valget, saa er den nuværende Regering dødsdømt, saa faar vi en anden Regering. Men vi ønsker ikke blot en anden Regering, vi ønsker ogsaa en ny og bedre Politik, en Politik i Overensstemmelse med det, Folket ønsker, med det, Folkeflertallet kræver, en Politik, som kan hjælpe Danmark op af den Sump, den nuværende Regering er i Færd med at køre os ud i, en Politik, som kæn styrke os over for Udlandet, bygge vor Produktion op, skabe gode sociale og retfærdige politiske Forhold — kort sagt en Politik for Folket og Danmark.“

*Paul Holt* (D. S.) forbeholdt sig at stille egne Forslag, naar der fra Regeringens Side var svaret paa forskellige Spørgsmaal, som han og andre havde stillet angaaende Sydslesvigs-spørgsmaalet. Han ønskede, at der blev sikret Sydslesvigerne Ret til ad Aare at bestemme over deres egen Skæbne, og at Sydslesvig blev udskilt af det tyske Rige, indtil Afgørelsen var truffet.

*Starcke* (D. R.) anbefalede at stemme for det foran nævnte Ændringsforslag, der var stillet ud fra et Ønske om, at der blev udskrevet Valg om de økonomiske Spørgsmaal, men ikke om Sydslesvigsagen, som Vælgerne burde have Lejlighed til at tage særlig Stilling til. Efter Retsforbundets Opfattelse vilde det være en Ære for dansk Politik, om et saa indviklet og dybt indgribende Spørgsmaal blev løftet op over Partipolitikken. Retsforbundet stod samlet paa Oktobernotens